

סיפרו של רפיק חלבי - „הגדה המערבית: למוות

וכבוד האחות" - הביא לדרישה לפיטוריו. והוא אמר

אם אפוסר, אהיה חיה פצועה, ואז אני

אנאיב הרבה יותר ממה שאני אנאיב כעת!"

לחיות בין שני עולמות

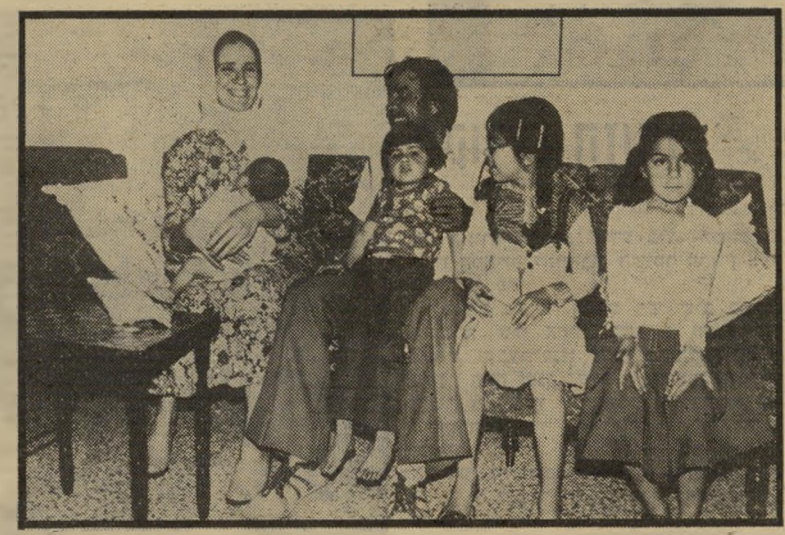

גיבעת-חיים. בתום ההרצאה כתב את ה"פרק הראשון. סיפר חלבי: „בקיבוץ גיב"עתי-חיים אמרו לי, אתה אמנם ישראלי, אבל אתה לא יהודי. לכן אתה לא יכול להכין את הבעייה של השטחים" אמרו לי: „עד שלא תהיה יהודי, לא תבין מה זה קיבוץ-גלויות. עד שלא תבין מה זה קיבוץ-גלויות, לא תבין כמה הארץ הזאת חשובה לנו". חזרתי הביתה ואמרת לאשתי שאני משתגע. אנשים דיברו אלי ודיברו על משהו אחר. הם פשוט לא מכירים אותי. לך תוכיח שאין לך אחות!"

רפיק מבלה חמישה ימים בירושלים. שם הוא מקובל ביותר בחוגי הבר"ה (בתמונה: עם במאי התיאטרון עודד קוטלר ועם המפיק יעקב אגמון). כשהוא נשאל אם היה מרשה לאשתו להיות בבוהימה, הוא משיב: „לא, אני מכיר את הבחורות מספ."

גם הוצאת-הספרים הגרמנית גרמה ל"רפיק, להשתגע": „הגרמנים דפקו אותי. כשיצא הספר לאור הם לקחו חלק מ"מישפט שאבא שלי אמר לי, וצירפו אותו לכתורת הספר, כאילו כל הסיפור של הגדה הוא, למוות למען האדמה וכבוד האחות". אצל הדרונים יש פסוק האומר „אליאד ואל-ערד". כשבגרת ועמדת על דעתי, אבא שלי אמר לי, אני מוריש לך את מורשת אבותי: לעולם אל תמכור שני דברים ותמות למענם - האדמה ו"כבוד-האחות".

יומיים בשבוע מבלה רפיק עם אשתו איבתיסאם וארבעת ילדיהם בדלית אל-כרמל. „אני חוזר הביתה כמו מאהב צרפתי", הוא אומר ומוסיף, שאשתו היא בת כפר מסורתית, שאינה רוצה להיות יוצאת-דופן בכפר. איבתיסאם אינה אוהבת את הפירסום של בעלה, אך ככל אשה דרוזית היא משמשת לו מישיענת.

כ"ל י"ד בכפר הדרוזי דלית-אל-כרמל של הכפר, כתב הטלוויזיה רפיק חלבי. יומיים בשבוע מתגורר הכתב לענייני הר"שטחים המוחזקים, בדירתו הענקית, שב"קומה השניה בבית הוריו. את היוםיים הר"אלה הוא מבלה עם אשתו היפה איבתיסאם ועם ארבעת ילדיו - בשמה, יסמין, יוסוף ועסאמה, התינוק שגודל לפני כחודש ימים. את חמשת הימים הנותרים של השבוע הוא מבלה בדירת הרווקים הירושלמית, שבה הוא מתחלק עם כתב אחר של הר"טלוויזיה, הכתב לענייני כלכלה אבי אנגיל. בירושלים הוא מנהל חיי-חברה ערים. הוא מקובל ואהוד בחוגי הבוהימה, נחשב כאורח קבוע בכל המסיבות. הוא מבלה חלק ניכר מזמנו הפנוי במעווי הבוהימה, בקפה טעמון ובית האמנים.

בדלית-אל-כרמל הוא חי בסיגנון שונה לגמרי. שם הופך הכתב ואיש-הבוהימה ל"אישי-משפחה למופת. המבלה את כל זמנו בחיק מישיפתו.

בקומה הראשונה של הבית בן שתי הקומות מתגוררים הוריו הקשישים. כ"מינהג הדרונים הם ישנים ויושבים על מירונים. אביו יושב ישיבה מיזרחית במשך שעות ארוכות כפתח ביתו. בחצר חונה הסובארו החדשה של רפיק. בדירתם של רפיק ואיבתיסאם, לצד הספות המיז"רחיות, כלי-הנחשת והשולחנות הנמוכים, יש ספרייה ענקית על עמודים, ועל הקיר רות ציורים של אורי ליפשיץ ויגאל תור"מרקין. רפיק יושב במקום „שלו" על הר"ספה, ליד הטלפון. אשתו מגישה קפה תורכי ומיצים. הילדים משחקים בחצר. לכל מי שמטלפן ושואל לשלום, משיב רפיק: „עלה כיפאק, אני בג'עדון."

המחלקה שהובסה בהתשה

ב"חודשים האחרונים בולטת העובר"זה כי הכתב לענייני השטחים הר"מוחקים, נוסרל מעבודתו וכימעט ואינו יוצא לכתבות בשטחים. כש"הוא נשאל מדוע, הוא משיב: „יש היום בטלוויזיה פחות חברים, המוכנים להיל"חם על מיקצועיות במחלקת-החדשות. נמ"אס לי עד הסוף, וזה מעצבן אותי עד שאני הולך להשתגע. לפתוח כל בוקר את העיתון ולמצוא את שמי בכותרות! אין לי כוח, וזה הפסיק להחניף לי. זה גם לא בונה אותי יותר. זה סתם מעצבן.

„אני חושב שהיום יש במדינה פחות פתיחות ויותר אטימות מאשר אייפעם,

* אל-ערד פירושו כבוד המישיפחה, ו"בעיקר כבוד הנשים במישיפחה.

„לך תוכיח שאין לך אחות!"

כתב אחת מסוכנות-ידיעות הזרות פולש לג'עדון. הכתב מכין כתבה על רפיק חלבי. הכתבה תישלח ל-50 ע"תוננים בכל רחבי העולם. נושא הכתבה: הדרישה לפטר את חלבי מהטלוויזיה. ב"עיקבות פירסום ספרו סיפור הגדה המער"בית, שיצא לאור בגרמניה.

את סיפרו זה כתב רפיק בעיקבות מאמר שנכתב עליו בניר-יוק טיימס. בעל בית"ההוצאה הגרמני אתניאום, שקרא את הר"מאמר, התקשר לחלבי וביקש ממנו לכ"תוב ספר על הגדה המערבית מנקודת מבטו האישית. רפיק קיבל מיקדמה בסך מיליון לירות, ותתם על חוזה שלפיו יקבל 10 אחוזים מהמכירה ו-60 אחוזים משאר זכויות הספר.

שבועיים לאחר מכן הוזמן להרצאה ב"